

Justitsministerens Udtalelser i Tinget den 9. November 1934 Sp. 1263—64 om *Undersøgelsens Karakter**)

indstillede det da, at Folketinget i Henhold til Grundlovens § 56, 1ste Punktum, *samtykkede* i, at der blev rejst Tiltale mod Folketingsmand Valdemar Thomsen for de i den fornævnte Klage til Landbrugsministeriet fremsatte ærekrænkende Udtalelser og for de i Erklæringen af 9. November 1934 uden for Tinget vedstaaede Udtalelser.

Ved Sagens eneste Behandling gjorde Ordføreren (*Lundberg*) opmærksom paa, at det *ikke* havde været Udvalgets Hensigt at sige, at Folketinget — saafremt Folketingsmanden havde undladt at gentage sine Udtalelser uden for Tinget — ikke vilde kunne have givet det i Grundlovens § 56, 2det Punktum, omhandlede Samtykke, og Ordføreren udtalte som sin Overbevisning, at det vilde være umuligt i det lange Løb at opretholde den gennem mange Aar indarbejdede Praksis: at nægte Samtykke til Tiltale mod Folketingets Medlemmer for Udtalelser i Tinget, hvis Befolkningen med Rette fik det Indtryk, at man her kunde »sigte Medlemmer af Rigsdagen eller andre Borgere i Landet for Bedrageri, for Korruption, for Tyveri, uden at der reageres«.

Under den paafølgende Diskussion fremsatte Medlem af Retsforbundet *Oluf Pedersen* ud fra den Opfattelse, at kun en Del af de rejste Spørgsmaal kunde afgøres gennem Injuriessøgsmal, offentlig Tiltale eller en Undersøgelingsdomstol, medens en *parlamentarisk Kommission* kunde undersøge det hele til Bunds og uafhængigt af Regeringen, der delvis var Part i Sagen, følgende *Paastand paa Overgang til Dagsordenen*:

*) Disse Udtalelser blev fremsat ved Finanslovsforslagets 1. Behandling og lød saaledes: »I Anledning af de Bemærkninger, der fremkom om, at det kunde være vanskeligt at føre fuldt Bevis for, hvad der er sagt, og derfor kunde der dog være meget rigtigt i det o. s. v., maa jeg gentage, at det, her vil blive stillet Forslag om fra Rigsadvokatens Side, er ikke et Injuriessøgsmal, hvor det vil blive paalagt den ene Part, altsaa det ærede Medlem Hr. Thomsen, at bevise alt, hvad han har sagt. Nej, det er en offentlig Undersøgelse i Henhold til Retsplejelovens § 725, hvor man med hele Retsapparatet søger at skaffe Klarhed i hele Sagen, saaledes at den, der er skyldfri, gaar fri ud af den, og den, der i denne Sag overhovedet har paadraget sig noget Ansvar, faar dette Ansvar, men det bliver ikke rettet særlig mod nogen enkelt.«